

Енергоефективність будівель в Україні

Енергетична ефективність будівлі – це властивість будівлі, її **конструктивних елементів та інженерного обладнання** забезпечувати протягом очікуваного життєвого циклу будівлі **побутові потреби** людини та **оптимальні мікрокліматичні умови** для її перебування

ГАЛИНА ГЕТУН,
кандидат технічних наук,
професор

та/або проживання у приміщеннях такої будівлі при **нормативно допустимому** (оптимальному) **рівні витрат енергетичних ресурсів на опалення, освітлення, вентиляцію, кондиціонування повітря, гаряче водопостачання** з урахуванням місцевих кліматичних умов за *ДБН В.2.6-31:2016 «Теплова ізоляція будівель»* [1].

В Європі прийнята наступна класифікація будівель, яка застосовується також і в Україні, для оцінки енергоефективності будівель при визначенні подальших кроків у нормуванні їх рівнів:

- старі будівлі, що побудовані до 1970-х років (в Україні до 2007 року) і вимагають для свого опалення та охолодження близько 300 кВт·год/м²;
- нові будівлі, які будувалися в Європі з 1970-х до 2002 року (в Україні до 2016 року) – 150 кВт·год/м²;
- будівлі низького споживання енергії (з 2002 року в Європі не дозволено зведення будівель з великим енергоспоживанням) – 60 кВт·год/м²;

ВІТАЛІЙ ЗАПРИВОДА,
кандидат технічних наук,
доцент

- пасивні будівлі (прийнятий Закон, за яким з 2019 року в Європі не можна зводити будівлі за стандартами нижче ніж пасивний будинок) – 15 кВт·год/м²;

- будівлі нульової енергії (архітектурно має ті ж стандарти, що й пасивні будівлі, але інженерно оснащені так, щоб споживати виключно

тільки ту енергію, яку самі й виробляють) – 0 кВт·год/м²;

- будівлі плюс енергія, які за допомогою встановленого на них інженерного обладнання – сонячних батарей, колекторів, теплових насосів, рекуператорів та інших – виробляють більше енергії, ніж самі споживають.

На нормативному рівні енергоефективність в Україні почала втілюватися в у новому будівництві та реконструкції існуючих будівель житлового й громадського призначення з виходом *ДБН В.2.6-31-2006 «Теплова ізоляція будівель»* з 2007-го року і була підкріплена *ДСТУ Б А.2.2-8:2010* [2], який ввів окремий розділ «Енергоефективність» у складі проектної документації. На той момент українські нормативи енергоефективності будівель відповідали прийнятій у Європі Директиві 2002/91/ЄС. Основними методологічними чинниками цієї директиви є: загальні методології розрахунків; мінімальні вимоги у новому будівництві; мінімальність при реконструкції; енергетична сертифікація будівель; регулярна інспекція.